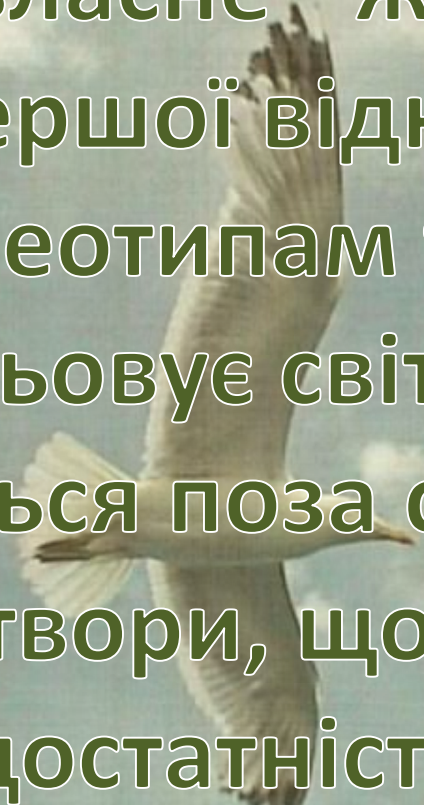

Мисткині жіночої прози Ірен Роздобудько

*Треба чоловічої сили і мужності,
щоб писати «жіночі романи»*

Галина Тарасюк

A white bird, possibly a seagull, is shown in flight against a background of a blue sky with scattered white clouds. The bird is positioned centrally, with its wings spread wide, flying from the bottom towards the top of the frame.

Є проза, написана жінками, і проза, яка
артикулює власне - жіночий досвід.
Уточню: до першої відношу таку, котра
улягає стереотипам традиційного
письма і змальовує світ жінки як такий,
що не мислиться поза світом чоловіків,
до другої - твори, що змальовують
самодостатність жінки.

Л. Таран,
український літературний критик

Ірен Роздобудько – одна з найплодовитіших письменниць України. Майже двадцять років збирає нагороди на конкурсі «Коронація слова». Уродженка Донецька і журналістка за освітою, успішна кіносценаристка. Малює та вишиває «для душі», а пише – для дорослих і дітей. У творчості не обмежується одним жанром, вона експериментує із стилями, темами та героями і вибудовує власну оригінальну манеру.

Студенти, яких Ірен Роздобудько навчає кінодраматургії, відверто захоплюються її креативністю, фантазуванням та миттєвим продукуванням ідей. Вона – «своя» у колі дітей, чоловіків і літніх людей. Вона – близька. У житті, і в книжках. Мабуть, у цьому й полягає секрет її популярності.

«Чим більше пишеш книг, тим менше виникає бажання про них говорити. Хочеться, щоб їх читали», – каже авторка.

**Ірен Роздобудько має відзнаку
«Золотий письменник України»
2012 року.**

**Письменниця вишиває бісером картини та
ілюструє книги. Вона автор ілюстрацій до книг
Лариси Масенко, Елеонори Соловей,
Леся Танюка.**

Про Ірен Роздобудько

**Перш ніж стати письменницею,
Ірен працювала
шпрыхсталмейстером у цирку -
оголошувала вихід акторів на
арену, офіціанткою, кухарем,
відеоінженером у кіносалоні,
Снігуронькою у комерційній фірмі,
журналісткою жіночих журналів
«Караван історій», «Наталі».**

**Тричі була
одружена.
Виховує
доньку Яну.**

**Улюблений одяг - джинси й куртка.
Вміло грає на гітарі.**

У дитинстві дорослі вважали мене просто впертою, потім упертість перейшла в юнацький максималізм, а зараз — у тверді поняття про те, що таке добро й зло.

Про себе

Я люблю писати українською! Останні сім років я працюю в російськомовній пресі, і переключення з мови на мову для мене є особливим задоволенням. Я не соромлюся й не приховую своїй двомовності, і вважаю, що чим більше мов людина знає — тим вона багатша. Тому мені жаль тих, хто свідомо відмовляється читати українською. Цим вони збіднюють себе. Я не дуже прагну друкуватися в Росії, моє життя пов'язане з Україною, котру я обожаю, якою би стороною вона до мене не поверталася. А якщо захочуть перекладати - будь ласка.

Здобутки:

Наприкінці 90-х років видала дві поетичні збірки.

Сценарист . За її сценаріями знято вже 12 фільмів.

Проза:

«Пастка для жар-птиці» (2000) — детектив. Виданий під назвою «Мерці» (Кальварія), пізніше перевиданий під оригінальною назвою (2007 та 2010);

«Ескорт у смерть» (Кальварія, 2002; Фоліо, 2007) — психологічний трилер;

«Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері» (2005) — роман;

«Гудзик» (2005, 2011, 2015) — психологічна драма,

«Дванадцять, або Виховання жінки в умовах, не придатних до життя»

(2006) — роман-алюзія;

«Зів'ялі квіти викидають» (2006) — роман;

«Останній діамант міледі» (2006) — авантюрний детектив;

«Амулет Паскаля» (2007, 2009) — роман;

«Ірен Роздобудько про Блеза Паскаля, Вольфі Моцарта, Ганса Андерсена, Катрусю Білокур та Чарлі Чапліна» (2007)

«Коли оживають ляльки» (2007)

«Оленіум» (2007) - комедія абсурду;

«Переформулювання» (2007);

«Дві хвилини правди» (2008);

«Все, що я хотіла сьогодні...» (2008);

«Гра в пацьорки» (2009);

«Перейти темряву» (2010);

«Пригоди на невідомому острові» (2010);

«Мандрівки без сенсу і моралі» (2011);

«Я знаю, що ти знаєш, що я знаю» (2011);

«Пригоди на острові Клаварен» (2011);

«Якби» (2012);

«Дванадцять...» (2012);

«Арсен» (2012);

«Лікарняна повість» (2012);

«Зроби це ніжно» (2013);

«ЛСД. Лицей слухняних дружин» (2013);

«Одного разу...» (2014);

«Гудзик-2. Десять років по тому» (2015);

«Кіно на папері» Збірка. (2016).

«Тут і тепер». Роман (2016)

Нагороди та відзнаки

Лауреат (2000, 2001) та переможець (2005)
літературних конкурсів «Коронація слова»;

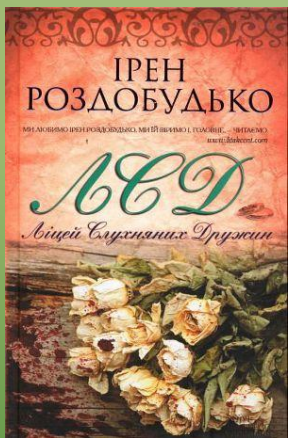
Спеціальна відзнака конкурсу «Коронація слова
2011» у номінації «Кіносценарії» за «Садок
Вишневий...» (разом із Олесем Саніним);

Відзнака «Золотий письменник України», 2012

Лауреат міжнародної премії ім. Ю. Долгорукого в галузі літератури.

Сценарій до фільму «Гудзик» було відмічено як кращий на МКФ "Масліна-олива" в Чорногорії в жовтні 2008 року.

Книги Ірен Роздобудько не сходять з полиць книжкових магазинів роками.

Роздобудько И. Лицей послушных жен [Текст] : романы / И. Роздобудько ; пер. с укр. О. Синюгина. - Харьков : Клуб семейного досуга, 2013. - 464 с.

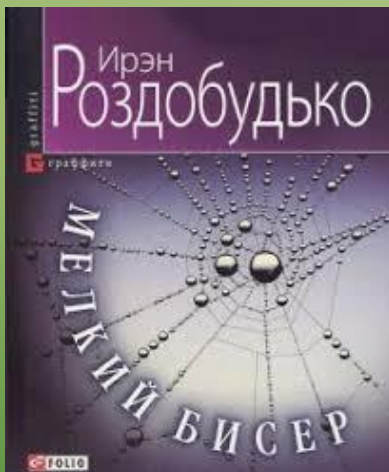
Що це за наркотична назва — «ЛСД»? Ідеться про наркотик залежних стосунків. «Певно, настав час подумати над тим, що не все в нашому житті — політика, кризи і “шоу-маст-гоун” (серед усього цього бедламу є ти, із власним коротким життям, із особистими переживаннями, із чудовими друзями й можливістю набувати власного досвіду), що ти людина, а не лялька і що... криза починається в голові. І якщо ти її туди допустиш — тобою буде легше керувати», — сказала мені письменниця в інтерв’ю, коли книга була у рукописі.

У «ЛСД» кожна знайде щось своє — цукрова лялечка з титулом «Міс Велика Країна», дівчинка-студентка, дружина нардепа, засмикана тітонька, яка снить про олігарха для дочки. І кожен — від крутого хлопця, хто має себе за хазяїна життя, до он того роботяги з кухлем пива в п’ятницю ввечері. Бо чоловіки — як «наркоділери» щодо жінок: мають гріх — «велику чоловічу спокусу — розбестити невинну істоту протилежної статі. Тільки би знайти її — таке собі люстерко, у якому ти відіб’єшся на повний зріст із усіма своїми нездійсненими фантазіями, удаваним досвідом і пихатістю півня». І не такими вже безневинними після «ЛСД» виглядають усі ці кіношні шоу холостяків та казочки для попелюшок...

Дочитавши до крапки «ЛСД», одразу почала біло заздрити тим, для кого ця провокативна історія ще попереду.

Щасливчики...

Тетяна Вергелес

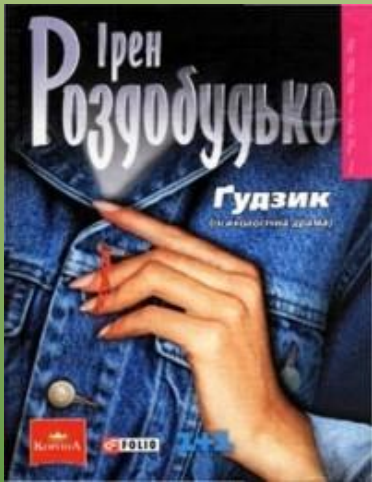

Роздобудько И. Мелкий бисер [Текст] : рассказы / И. Роздобудько. - Харків : Фолио, 2011. - 155 с. - (Граффити).

"Каждая женщина живет по лично выведенной формуле. Порой они бывают уникальными..."

Очень женская книга. Двадцать восемь историй мелкими разноцветно-блестящими стекляшками-бисером вплетаются в один затейливый рисунок. Истории ироничные и грустные, поучительные и забавные, ветреные и серьезные, но все - о женщинах. Истории с запахом моря, колоритом Киева и осенней надеждой на последнее чудо.

"Осень не терпит чьих-то неосуществленных надежд. Ведь осень - это я..."

Роздобудько І. Пуговиці [Текст] : художественная літ-ра / І. Роздобудько. - Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2016. - 384 с.

Роздобудько І. Гудзик [Текст] : роман / І. Роздобудько. - 4-е вид. - Київ : Нора-Друк, 2015. - 224 с. - (Читацький клуб).

Цей роман не подібний на усі інші праці письменниці. Це феєрія різноманітних жанрів і сюжетних ліній. Тут і роздуми про всесвітнє зло і більш локальні, про особисте щастя. “Гудзик” можна прочитати за декілька годин і отримати колосальне моральне задоволення.

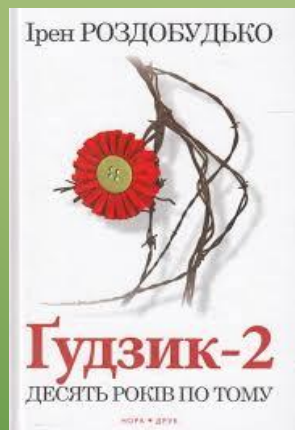
Історія про те, як закохуються за одну годину в людину, котра тобі ніколи не відповість взаємністю. Про те, як притаїти в собі це кохання на довгі роки. Працювати, відпочивати, сумувати, веселитися, але завжди пам’ятати, що ти кохаєш. І проживати своє життя з відчуттям абсолютної порожнечі.

Це роман про зраду. Вчинок, який зруйнує маленьке щастя багатьох людей. Одним необережним порухом невидимої руки можна втратити людину, котра рятувала тебе від відчаю. Людину, котра не давала впасти, тоді коли було уже не сила терпіти.

“Гудзик” розповідає нам про різноманітні маски, котрі люди приміряють у своєму житті. Маски, які дозволяють приховати справжні почуття і наміри. Ми усі таке робимо. Це приносить біль і страждання людям, котрі не заслуговують на обман.

Це історія про кохання. Таке, що сковає твої думки і змушує робити дивні вчинки. Кохання, котре не принесе щастя і ти це розумієш. Але продовжуєш кохати. Без надії і сподівань. Відчайдушно і безкомпромісно. Так, як умієш.

Ірен Роздобудько показує нам, що трагедія може розпочатися з деталі, яку ми навіть не зауважимо. Наприклад, з гудзика, який так легко втратити у цьому світі, а потім шукати усе своє життя. І надіятися на те, що поруч із тобою – справжнє і назавжди.

Роздобудько І. Гудзик-2. Десять років по тому
[Текст] : роман / І. Роздобудько. - Київ : Нора-Друк,
2015. - 320 с.

Перед нами знову Ліка, Денис і Ліза. Кожного з них життя "нагнуло" по-своєму. Когось піднесло за страждання (Ліка), когось опустило нижче рівня моря (Ліза), а комусь дало чарівного пендаля під зад і можливість все виправити (Денис). Головний герой, після подій, що відбулися у першій частині, зализав рани, розжився здоровим глуздом, покинув самоїдство та вирішив знайти свою дружину Ліку незалежно ні від чого. Навіть якщо для цього знадобиться витягти з дурки свою тещу та заручитися її допомогою. Все вдається, разом з кількома друзями, які активно допомагають, Ліза і Денис у Штатах, шукають Лізу і представляють новий фільм Тенецької, а далі починається саме найцікавіше!..

Автор вводить ще декілька яскравих і цікавих персонажів, розкриває суть самого твору (і першого і другого), додається ще одна лінія сюжету (Марина), яка тісно пов'язана з Денисом, і показує який насправді тісний світ. З II частини починається дещо кардинально інше, навкруги вирують не «дитячі події»: Київ, кінець 2013, початок 2014 року. Революція Гідності. Складається враження, що книга писалася саме заради тих подій. Ніби то основна частина книги, а перша частина так, — ліричний відступ. Мабуть, варто було б робити дві книги, а не дві частини. Тому що вони сприймаються по-різному і мають різну динаміку сприймання. Перша — спокійна, м'яка і пухнаста, а від другої хочеться рвати волосся на голові разом зі шкірою.

Роздобудько І. Амулет Паскаля. Дванадцять, або Виховання жінки в умовах не придатних до життя [Текст] : романи / І. Роздобудько. - Харків : Фоліо, 2008. - 475 с.

Головна героїня – успішна письменниця втомлена від світського життя. Ніщо не приносить задоволення, як ось знайома пропонує їй посаду «психоспікера», головне завдання якого полягає в бесідах з людьми, що мають незначні психічні розлади. Захопившись роботою та дивними життєвими історіями, жінка не помічає як сама стає об'єктом спостереження.

Читач занурюється не тільки у світ головної героїні, але й у світ зовсім незвичних для нас людей, спостерігає не тільки її життя, але й життя інших, точніше, інакших. І від цього зацікавлення оповіддю ще більше зростає. До речі, в назві сховані не апостоли, а герой з героїнею плюс десять «відданих людей». Серед них мають бути: Можновладець, Мудрець, Екзальтований послідовник, Скептик, Близький за духом, Блукалець, Злодій, Мрійник, Сновида і Митець.

Назва наступного роману Ірен Роздобудько – «Амулет Паскаля». І якщо героїня «Дванадцять...» вже закінчила його написання, то у творця ще все попереду.

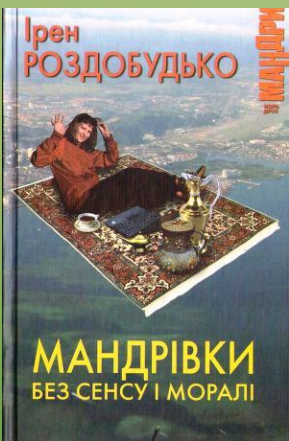
Роздобудько І. Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері [Текст] : романи / І. Роздобудько. - К. : Нора-Друк, 2011. - 312 с. - (День Європи).

Це була моя мрія — надрукувати під однією обкладинкою чоловічий і жіночий роман. Таким чином зробити, щоб чоловік відповідав цій жінці, яка в другому романі. Мені хотілося б, щоб читачі зняли в своїй уяві кіно про те, що, можливо, вони зустрінуться. Хоча це абсолютно автономні романи. Перший роман — про чоловіка, який живе на Мальті, це українець, він працює ранковим прибиральником, йому вже нічого не цікаво, і як він, власне, потім повертається до себе через віртуальне кохання до своєї співвітчизниці.

Через книжку, яку він знаходить у номері, через речі, через цукерки, які він так само любив у дитинстві, через парфуми, які він колись подарував дівчинці, — тобто іде така згадка, така пам'ять у ньому визріває, і тому він вирішив повернутися.

Я була на Мальті і була вражена цією країною, маленькою, компактною, у якій я навряд чи змогла б жити. Там з одного міста в інше можна перейти через дорогу. Дуже спокійна країна. Я уявила, якби я там жила, які у мене були б відчуття, я їх висловила в цьому романі.

(З численних інтерв'ю Ірен Роздобудько)

Роздобудько І. Мандрівки без сенсу і моралі [Текст] : літ.-худ. вид. / І. Роздобудько. - К. : Нора-Друк, Б. р. - 192 с. : іл. - (Мандри).

Письменниця вибрала цікаву методу знайомства читача зі світом: спочатку зверни увагу на дрібниці у кожній країні, кожне місто побач очима його геніальних та видатних мешканців, спробуй традиційні страви, а вже потім отримай насолоду, доповнюючи враження. Кожна країна, у якій побувала Ірен Роздобудько, відкрила для неї свій секрет, свою неймовірну історію, що лежить на поверхні, але не кожному мандрівникові таке по зубах. Авторка щиро та щедро ділиться мандрівними родзинками-дрібничками: вони – як секретні інгредієнти фірмових страв, без яких отримати незабутній смак неможливо. Світ складається з деталей. От про них Ірен і розповідає: про окреме помешкання і ліжко для домовика у Фінляндії, про крихітний постамент дев'ятисантиметрового «Хлопчика-сирітку» у Швеції, біля якого «...в купі мідяків, котрі залишають йому «на харчування» жартівники», письменниця побачила і українські гроші. Про дивовижний особливий захід сонця та незвичайних їжаків у Хорватії. Про «невиїзний» екзотичний фрукт «горіх жуна» та наслідки його вживання у Малайзії, нестандартний грецький салат у Греції, сюрприз на день народження в Америці, про екстремальний сніданок євреїв у Палестині та велич і буденність Ізраїлю. І навіть про запорізьких козаків на Мальті!

До того ж з кожного краю авторка привезла оригінальні рецепти національних страв і помістила їх у своїй мандрівній книзі. Деякі з них я вже взяла собі на замітку. Всі вони легкі у приготуванні (принаймні так здалося під час читання) і не потребують великих фінансових затрат.

Загалом, книга залишила приємний післясмак. Вочевидь, вона орієнтована на тих, хто любить і вміє насолоджуватися життям. Жодним чином прошу не плутати її з путівником, швидше вона здатна заохотити сприймати світ інакше, пізнаючи його через дрібниці та свої відчуття. Ірен Роздобудько вловила унікальні риси кожної народності, з якими їй пощастило зустрітися, та поділилася цими враженнями зі своїм читачем як найліпшим другом та допитливим співрозмовником.

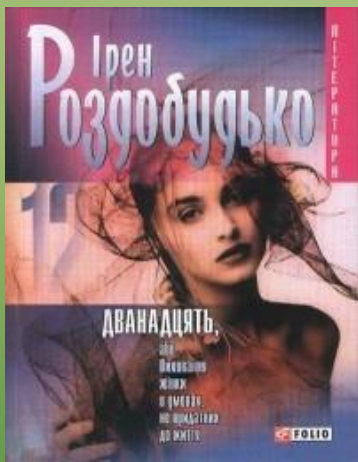

Роздобудько І. Дві хвилини правди [Текст] : роман / І. Роздобудько. - 3-тє вид. - К. : Нора-Друк, 2016. - 248 с. - (Читацький клуб).

Роман «Дві хвилини правди» написаний в жанрі «мелодрами» з елементами «екшн» і насичений пригодами, спогадами, розмовами, суперечками, ризиком і небезпекою. Проте, в цілому в викладі сюжету всі події тісно переплетені між собою.

Герої роману перебувають у постійному самопошуку, в них весь час борються два антитетичні «Я». Їхня доля складна й сповнена протиріч, пов'язана з фізичними й моральними випробуваннями. Як зазначено в анотації до твору, це історія про «тих, хто за одну-дві хвилини здатен зробити чи виправити помилку. Тих, хто, ховаючи від «вогнів великого міста» справжні почуття під маскою іронії, здатен «їхати світ за очі» у пошуках пригод або слави, не розуміючи, що шукає себе. Тих, кого називають неприкаяними, адже вони живуть на межі добра і зла і кожної хвилини можуть зробити крок у будь-який бік».

Авторка висвітлює ряд актуальних питань сьогодення, проте основною у творі є тема запізнитого пробудження душі. Сюжет характеризується певною двоплановістю, хисткою є межа між реальними подіями та вигаданими, двозначною є і сама кінцівка роману.

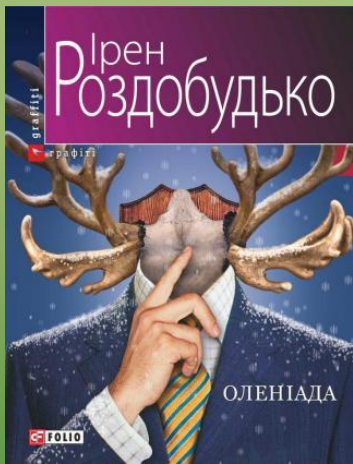

Роздобудько І. Дванадцять або Виховання жінки в умовах, не придатних до життя [Текст] : роман / І. Роздобудько. - 3-тє вид. - К. : Нора-Друк, 2015. - 223 с. - (Читацький клуб).

Втомлена життям і славою, публікаціями в гламурних журналах героїня вирішує кардинально змінити своє життя й улаштовується на роботу до психіатричної клініки. Але замість спокійного вислуховування стандартних історій хвороби вже першого дня їй трапляється пережити дивну пригоду - закодовану розповідь хворого, не надто схожого на хворого. Цілу ніч вона намагається вичленити з його плутаної розповіді незвичайну історію життя й візії світу, розказаної у формі притчі...

Інша історія – історія підступного кохання вдівця до багатї спадкоємиці, який намагається довести її до божевілля картинами, які сам малює, та які вже довели до самогубства декількох його попередніх дружин. Не менш містична та загадкова. Але це лише дві з численних історій, химерно пов'язаних у цій книзі.

Авторка не зраджує своєму стилю та бездоганності української мови, яка не так часто трапляється в сучасній популярній українській літературі.

Роздобудько І. Оленіада [Текст] : літ.-худ. вид.
/ І. Роздобудько. - Харків : Фоліо, 2014. - 222 с. -
(Графіті).

Як зазначає сама авторка, «Оленіада» писалася «трьома заходами». Перші пару розділів написано ще в 2002-му, але книжку закінчено не було, адже настав 2004 рік. І вигадана країна «Лапландія», про яку в ній йдеться, в один день перетворилася на велику країну. З великим майбутнім. З людьми, котрі за мить розпрямилися і пішли вперед... Йшли, йшли, йшли... Озиралися і здивувалися: ті, хто послав їх уперед, — з тими, хто тягнув назад. Довелося вийняти з шухляди недописане і дописати — в 2006 році. І назвати те все «комедією абсурду». Так закінчилась перша частина «Оленіади». До другої Роздобудько приступила в січні 2013 року і написала її у вкрай короткий строк — останню крапку було поставлено в лютому того ж таки 2013-го. Авторка виходила з тієї давньої істини, що коли закінчуються гнів і сльози — останньою зброєю стає... сміх. І останнім сміється той, кому немає чого втрачати. І сміючись — перемагає. Може здатися неймовірним, але ще рік тому Роздобудько передбачила події, що відбуваються сьогодні. Так що «Оленіада» виявилася книгою пророчою.

Роздобудько І. Перейти темряву [Текст] : роман / І. Роздобудько. - Харків : Фоліо, 2012. - 155 с. - (Графіті).

Свої трилери я вигадую: вони не реально страшні, але читачам страшно нереально. Лише один із них я не вигадала, це книга «Перейти темряву» – детектив про торгівлю жінками за кордоном, це дійсно гостра проблема для України, і там все зав'язане на реальних подіях. (Ірена Роздобудько)

Трилер про маніяка та його невинних юних жертв... Як може не зацікавити хлопчик, який метелику, що потрапив до сачка, по черзі відриває крильця та лапки, й зацікавлено спостерігає як він буде дуже кумедно повзти та звиватися... Хлопчика, що відправив рідну маму «в полет»...

Нестандартно розкрита тема жіночої легковажності та рабства, тема кохання – яким різним воно буває. З дитинства проста увага дала життя такому міцному зв'язку. Якимось чином але і Льоля винна у тому яким виріс хлопчик, бо як така янгільська дитина може нести якесь зло?... чи то замало уваги вона йому надавала.

Навколо нас лише омана.

Він не кат — він дослідник, і він дуже хоче знати, що відчувають ці прекрасні метелики з відірваними крильцями... Потішні, вони кумедно повзають та звиваються, намагаються злетіти і не розуміють, чому не виходить...

На 154 сторінках захопливого роману — долі десятків тисяч українок, що їх продали у рабство за кордон та змусили працювати повіями. І не всі повертаються з неволі, бо лиш одиницям вдається... перейти темряву.

Роздобудько І. Зів'ялі квіти викидають [Текст] : роман / І. Роздобудько. - 3-є вид. - Київ : Нора-Друк, 2014. - 204 с. - (Популярні книжки).

Роман передає історію життя двох актрис радянських часів, що знайшли своє кохання в обличчі одного з успішних сценаристів того ж таки радянського кіно. Але доля звикла грати відданими акторами життя – одна з них стала дружиною сценариста, інша – незамінною забавкою. Але весь цей час акторки заочно ворогували між собою. Плинність років закидає їх до одного притулку для самотніх акторів, де, на перший погляд, їх насичене сценічне життя втрачає свій блиск та колорит. Міцно взявшись за своє, кожна бажає зла опонентці. Але символом миру стає молода покоївка, що випадково дізнається про життя колишніх кумирок радянського кіно. Стефка – головна героїня роману стає закріплюючою ланкою ланцюгу болю та ненависті в цій сентиментальній історії, що містить в собі глибокий духовний підтекст та двозначність. Загубивши "вогник" свого життя, Стефка переживає особисту драму, але знаходить порозуміння з собою завдяки мудрості двох свідомих жінок, які поведуться як малі діти, бажаючи незгод одна одній.

Наприкінці роману та й власного життя актриси розуміють, що колись могли стати найкращими подругами, але пожертвували собою заради того, хто не вартий кохання. Досвідченість похилих жінок надихає Стефку відродити для мешканців Будинку самотніх акторів театру та кіно сенс їхнього життя – сцену з глядачами по той бік. Поклавши історію життя акторок в основу сценарію, Стефка стає переможницею престижного європейського кінофестивалю.

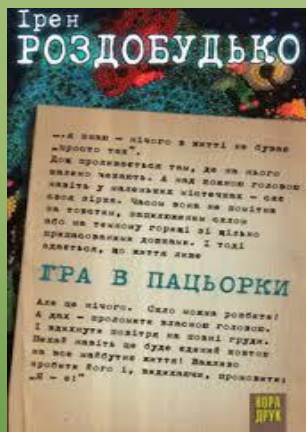

Роздобудько І. Ескорт у смерть [Текст] : роман / І. Роздобудько. - Харків : Фоліо, 2012. - 159 с. - (Література).

"Привіт, мій золотоголовий янголе!..." – саме так починається гостросюжетний роман української письменниці. Перші три сторінки, це такий собі крик душі палко закоханої жінки. Її стає жаль, адже майже кожна друга жінка може віднайти у тому тексті себе. Далі все не настільки романтичне.

Агенція, яка надає ескорт послуги жінкам, вбивства найкращих кадрів агенції... Здавалось би, просто на районі з'явився якийсь серійний убивця, але ж ні - хтось навмисне голить хлопців майже налісо, забираючи з собою білі пасма волосся. Скажете, маніяк? Все можливо. Книга показує, що жінки здатні роками тримати у собі біль та образу, будуючи у своїй голові геніальні плани помсти. Вони здатні перекреслити все життя заради однієї солодкої миті.

Це книжка про каліцтво – моральне і фізичне. Про терплячість і чекання. Про fatuous love. Про пам'ять і сліпоту.

Роздобудько І. Гра в пацьорки [Текст] : збірка оповідань / І. Роздобудько. - Київ : Нора-Друк, 2012. - 240 с.

Збірка «Гра в пацьорки», за всієї своєї полегшеності й «необов'язковості» у бібліографії письменниці дає певний ключ до розуміння її як явища у нашій літературі.

Оповідання, що увійшли до збірки, невеликі за обсягом, прості сюжетно, невибагливі за «меседжем», емоційно витримані кожне на одній хвилі та інтонації, – але ця інтонація завжди спрацьовує, чіпляє, потрапляє точно в ціль, як голка в тоненький отвір «пацьорки».

Це – не життєві історії. Це плетиво з бісеру – тонке, повітряне й дуже точне за візерунком. Впізнавання, ідентифікація читачів (-ок) із персонажами відбувається на рівні якихось дрібних, нібито другорядних деталей, влучних психологічних спостережень, суто атмосферних моментів. Пацьорки тримаються невідомо як, на невидимому каркасі, а все разом – працює.

У збірці трапляються гумористичні оповідання, якнайкраще придатні для читання зі сцени (а Роздобудько останнім часом чимало концертує).

Та найцінніше, що є в цій книжці, з погляду самої письменниці, – цикл автобіографічних оповідань «Свист крізь дірку в зубах». Ці оповідання написані недавно і є своєрідним побаченням із дитинством. У цих новелах голос письменниці звучить особливо просто і щиро, це вже не примхливе плетіння, а по одній пацьорці-бісеринці, що погойдуються на нитці.

Роздобудько І. Пастка для жар-птиці [Текст] : роман / І. Роздобудько. - Харків : Фоліо, 2012. - 159 с. - (Література).

Детектив, друге місце на конкурсі "Коронація слова" 2000 року в номінації "роман". Виданий під назвою "Мерці" (Кальварія), пізніше перевиданий під оригінальною назвою (Фоліо, 2007 та 2010).

Коротко про сюжет. Закляті друзі-вороги дитинства в дивний спосіб перетинаються у дорослому житті між собою. Їх ліпить до купи доля. Все їхнє життя-буття охоплене замороженою таємною подією, що з ними усіма відбулося травневим канікулярним днем 1980 року...

Каскад карколомних подій за основною сюжетною лінією відбувається упродовж шістнадцяти днів спекотного літа кінця ХХ століття у столичному місті.

Десять днів (розділів – так їх маркує авторка) описують п'ять загадкових убивств. Життя почергово позбавляються співробітники відділу культури однієї із престижних інформаційних агенцій: від красуні-начальниці до секретаря. Кому могли зашкодити успішні бізнес-леді та їхній секретар? У живих залишається лише одна – заступниця начальника відділу, в недалекому минулому відома тележурналістка, яка співробітником агенції стала зовсім недавно. Туга пружина інтриги закручена навколо в'яснення причин серії убивств та пошуку їх замовників-виконавців. Пафосом сюжетної колізії стає захоплення процесом розшуку. Основна сюжетна лінія набуває ретроспективного відгалуження, авторка повертає читача до подій двадцятилітньої давнини, нагромаджуючи все більше таємниць.

Роздобудько І. Зроби це ніжно [Текст] : новели / І. Роздобудько. - 2-е вид. - Київ : Нора-Друк, 2015. - 302 с. - (Читацький клуб).

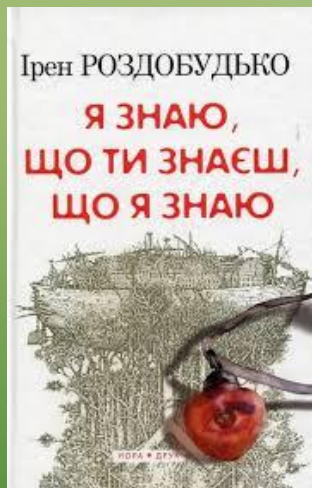
Збірка новел «Зроби це ніжно...», де світ – це таємнича замкнута комора і дивна поведінка нас теперішніх змушує кожного заглянути у своє минуле. З цього моменту наше життя може перетворитися на страхітливе видіння, де збіги, які лякають і відкриття, які шокують, говорять лише про одне: ми ніжно вбиваємо те, що могло б стати сенсом життя. І так само лагідно прощаємося з мрією, коли вона вже майорить на горизонті.

Але є й інші люди., з вірою стверджує письменниця, де кожен обирає для себе: стояти на місці – чи йти; думати, як усі, – чи зробити власний вибір; служити високій меті – чи згаснути в небутті, так нічого і не зробивши...

За словами авторки, перша частина її нової книги розповідає про недитяче дитинство: її власне спостереження так званої пори «золотого дитинства», яке вигадали самі дорослі після того як самі стали батьками. Адже ми усі з часом забуваємо як було колись, вимірюючи простір виключно з точки зору свого «зрілого» досвіду, і забуваючи, що окрім забавляння ляльками і уявного «безпроблем'я», саме в дитинстві ми зустрічаємось з першими розчаруваннями, першою брехнею, першим болем, і подають нам ці перші уроки життя дорослі.

Третю частину книги «Зроби це ніжно...», Ірен Роздобудько присвятила відомим жінкам, які певним чином зачепили її, стали близькими та улюбленими з різних причин. Цей розділ написаний в жанрі белетристичних біографій, де перед нами розгорнуться цікаві факти життя Марко Вовчок, Марії Щербатової, Жанни д'Арк та інших. Письменниця із захопленням ділилася власними дослідженнями життя цих непересічних жінок. Зокрема, зупинилась на найзагадковішій фігурі української літератури – Марко Вовчок, яка зовні була звичайною жінкою, навіть некрасивою, але неймовірною, чарівливою енергетикою притягувала чоловіків: у неї були закохані Пантелеймон Куліш, Іван Тургенєв, Дмитро Писарєв, Олександр Герцен, Микола Чернишевський, Микола Некрасов. Більш того, один з її коханців отруївся ціаністим калієм, не витримавши байдужості коханої жінки, відомий літературний критик, революційний демократ Писарєв потонув, а останнім чоловіком письменниці став товариш її сина.

Роздобудько І. Я знаю, що ти знаєш, що я знаю
[Текст] : роман / І. Роздобудько. - 2-е вид. - Київ :
Нора-Друк, 2016. - 237 с. - (Читацький клуб).

Досить похмура книга, в якій описане життя емігрантів з України і їх нелегке життя. Всі вони залишили свою країну в пошуках кращого життя, але їх нова країна не спішить приймати їх в дружні обійми. Розпадаються сім'ї, дівчата стають повіями, а не вчаться в університетах, руйнуються долі. Можливо, в житті все не так погано, як описує автор, але те, що ми бачимо в книзі, примушує замислитись.

Усі герої книги приїхали до Німеччини з України, всі оселились у фрау Шульце, всі одягли маски самостійності та незалежності... Кожен герой хоче ввижатися щасливим та задоволеним своїм життям, а насправді просто нещасна людина зі своєю історією...

Трохи про двох героїв книги – це Оксана та Соня.

Оксана - жінка, що приїхала до Німеччини, аби хоч якось поправити статок у своїй сім'ї, вона ладна працювати на будь-якій роботі, аби отримати копійчину і відправити її додому – своїм дітям та чоловіку-п'яниці... Її доля така важка, така безжалісна, що гортаючи сторінки долі цієї жінки я здригалась від сліз та неосяжного болю...

Соня – жінка заможного програміста, який весь час працює, заробляючи непогані гроші. Соня не повинна працювати – вона може займатися собою, в неї купа вільного часу і як каже її Саня: "Ну чого тобі ще не вистачає?" А не вистачає родини, не вистачає близьких та друзів, не вистачає тепла та порозуміння... Та врешті-решт Соня знаходить себе і справжнє кохання.

Ці дві героїні не єдині в романі, є ще й інші цікаві персонажі, кожен з яких заслуговує на увагу. Проте не варто зараз розкривати всі карти, ви неодмінно познайомитесь з усіма мешканцями фрау Шульце, як тільки прочитаете роман.

Роздобудько І. Кіно на папері [Текст] : збірка / І. Роздобудько, О. Санін. - Київ : Нора-Друк, 2016. - 288 с.

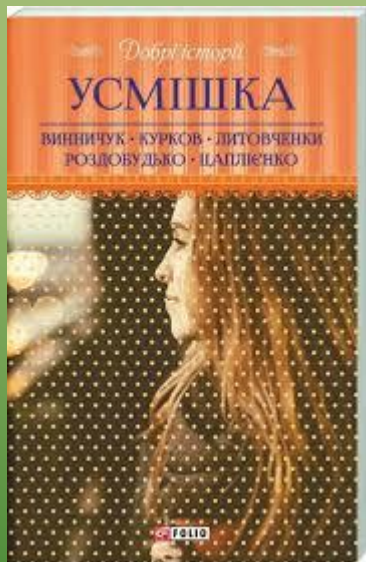
Кіно створюється на папері. І ці «папери» мусять бути такими, аби прочитавши їх, режисер зрозумів: це саме те, про що він хотів говорити зі світом! Кінодраматургія – не спосіб самореалізації, а досить чітка наука, зі своїми законами. Які вони? Як зробити аби ваш сценарій продюсери прочитали в першу чергу?..

«Кіно на папері» я почала її писати як підручник з кінодраматургії, тому що подібних українських підручників немає – лише зарубіжні. На подив, книжка вийшла белетристичним підручником.

Мені запропонували туди включити два сценарії. Один я писала для Ахтема Сейтаблаєва – «Хайтарма». Тільки у мене головною героїнею була жінка, а не чоловік, проте цей сценарій складний для виконання.

Інший – сценарій до фільму «Поводир», де я була одним зі сценаристів. Перший сценарій також не схожий на те, що показано на екрані.

І. Роздобудько

Роздобудько І. Фелліні (уривок з роману «Гудзик-2. Десять років по тому») / І. Роздобудько // Добрі історії. Усмішка [Текст] : художня літ-ра / Ю. Винничук, А. Курков, О. Литовченко и др. - Харків : Фоліо, 2015. - С. 122-131.

«Гудзик» для мене дуже містична книжка. На книжковому ринку вона вже десять років. Книга перевидана чотири рази, перекладена англійською мовою, і саме «Гудзик» був екранізований. ...я намагалася писати тільки те, що переживала.

За словами Роздобудько, коли вона знову повернулася в Київ, переповнений політичними чварами і корупцією, вона ще гостріше відчула, що справжнє життя зараз йде на звільненому, вивільненому і відроджуваному Донбасі. *"Справжнє життя в тому, що люди там бачать справжню смерть, справжню дружбу, любов. І я розумію тих хлопців, які повертаються туди. Вони не можуть тут – тут усе сіре, а там є сенс. Я страшенно переживаю за загиблих хлопців, але я написала одній жінці, у якої загинув там племінник, що, можливо, він прожив кращий рік свого життя, самий справжній. І віддав своє життя за те, за що варто віддати"*, – підсумувала Ірен.

Роздубудько І. Історія про першу публікацію; Стихи 80-х ; Історія про те, як робити кіно / І. Роздубудько // Історії талановитих людей [Текст] / уклад. І. Славінська. - Київ : Брайт Стар Паблішинг. - Кн. 2. - 2015. – С. 87-90.- (Теплі історії).

"Теплі історії талановитих людей" - продовження популярної серії "Теплі історії", майже всі книжки якої стали українськими бестселерами.

Що в цій книжці? Життєві історії людей, яких ми всі знаємо і любимо.

Авторка розмовляла з кожним героєм і з кожною героїнею, вибирувала історії та цікаві зізнання. У результаті їй вдалося зберегти звучання голосів талановитих людей, які поділилися своїми досвідами. Водночас це живе мовлення вона трохи "фікціоналізувала", дещо підкресливши драматургію життєвих подій, адже іноді потрібен погляд збоку, щоби помітити внутрішню логіку та зв'язки між ніби випадковими збігами обставин.

Ірина Роздубудько розповіла про те, чому не варто радіти першій публікації, а також про те, як писати сценарії.

Роздобудько І. [Оповідання] / І. Роздобудько
// Придивитись до життя [Текст] : оповідання
/ Ю. Логвин [и др.]. - Київ : КМ-БУКС, 2017. -
320 с. - (П`ять зірок ; кн. 5).

Жанр оповідання – найулюбленіший жанр, як зізнається Ірен Роздобудько у одному з інтерв'ю, адже саме з оповідань письменниця починала свій творчий шлях.

У цих оповіданнях є все: історії про кохання, про сімейне життя, світосприйняття жінки та історії з дитинства.

Ірен Роздобудько пише про людей і для людей, тому кожна книга авторки наскрізь пронизана життєвим сенсом та мораллю. Її твори – це своєрідний колаж, оригінальне поєднання цікавих тематичних ракурсів та різних жанрово-стильових характеристик, символічних образів та глибоких підтекстів.

Я дуже не хочу аналізувати книжки Ірен – це все одно, що стерти блискучий різнобарвний пилік із крилець метелика, який після цього не зможе літати. Натомість, думаючи про Іренчині книжки, я згадую, що сказав один дуже гарний письменник, і мені здається, що він сказав це саме про неї: «Для того щоб стати письменником, треба мати наївність і безпосередність, а головне – особливий талант, надчутливість до всього, що відбувається навколо тебе».

А ще треба сприймати життя оголеними нервами, і божевільно, щоденно працювати. І тоді поступово зітреться грань між реальним і вигаданим, тоді у сні почнуть приходити герої ще не написаних романів, тоді з'явиться нестерпна легкість буття. Та нестерпна легкість, якою просякнуті всі романи непередбачуваної письменниці, яка не боїться бути щирою і не вкладається в прокрустову люльку суч-укр-літпроцесу.

Леся ВОРОНИНА, письменниця

Резюме

У будь-якому разі
ці книги варто читати

Роздобудько порушує у своїй творчості
найактуальніші проблеми суспільства,
екзистенційні питання, гендерні та
філософічні.

Її твори - це синтез реального та
вигаданого, це складні художні елементи,
які спонукають до роздумів кожну

Приємного прочитання!

людину.

Безперечно, розповідь про книги Ірен Роздобудько спровокувала у вас **нестримне бажання терміново перечитати** їх всі.

ЩО РОБИТИ?

Книги Ірен Роздобудько можна купити, ... або отримати на абонементі наукової та художньої літератури наукової бібліотеки Маріупольського державного університету безкоштовно.

Чекаємо на вас за адресою:
м. Маріуполь, пр. Будівельників, 129

Отримати книги авторки можна за адресою,
вказаною на слайді.

Автор-укл. – Л. В. Давидова, провідний бібліотекар
абонементу наукової та художньої літератури
наукової бібліотеки Маріупольського
державного університету